

Poslovni broj: L-P-5539/02-18

Odvjetnički ured

05-96-2006

HERCEG

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Jasmini Crnić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Jasenke Dokuš iz Zagreba, Garićgradska 7, koju zastupa punomoćnik Juro Martinović – odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Tomislava Čižmeka iz Zagreba, Vijenac Frane Gotovca 1, kojega zastupa punomoćnik Stjepan Herceg - odvjetnik u Zagrebu, radi naknade štete, nakon dana 16. ožujka 2006. godine održane i zaključene glavne i javne rasprave u prisutnosti zz punomoćnika tužitelja Sandre Kozina – odvjetničke vježbenice, i zz punomoćnika tuženika Zorana Špoljarića - odvjetnika, dana 31. ožujka, 2006. godine,

presudio je

I/ Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi: “ Tuženik Tomislav Čižmek prof. dužan je platiti tužiteljici Jasenki Dokuš, iznos od 50.000,00 kn s kamatama od dana donošenja presude I stupnja do isplate po stopi iz čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, te joj naknaditi parnični trošak sa zakonskim zateznim kamatama, sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.”

II/ Nalaže se tužiteljici Jasenki Dokuš iz Zagreba, Garićgradska 7 da isplati tuženiku Tomislavu Čižmeku iz Zagreba, Vijenac Frane Gotovca 1 iznos od 5.490,00 kuna na ime parničnih troškova u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužiteljica u tužbi navodi da je jedina vlasnica i predsjednica uprave privatne tvrtke “Antena J.D.” d.o.o. koja je koncesionar-nositelj koncesije kabelaške televizije za naselje Dugave, dok je tuženik predsjednik Udruge građana naselja Dugave koja je u 4.000 poštanskih sandučića u naselju Dugave dostavila letak u kojem se uvredljivo i neistinito govori o tužiteljici. U letku se govori o kabelaško distribucijskom sustavu za prijem tv programa, a potom nedopustivo imputira tužiteljici sudjelovanje u korumpiranju činovnika gradske vlasti i Vijeća za telekomunikacije, pripisujući joj pohlepu i gramzljivost, kao i da je "manipulacijom, protupravno i protuzakonito, lažno se predstavljajući, obmanula dio vlasnika", te je takvim pisanjem tuženik uvrijedio i oklevetao tužiteljicu pred više od 10.000 članova obitelji naselja Dugave i

narušili joj poslovni ugled. Tužiteljica smatra kako je navedenim pisanjem tuženik teško uvrijedio i oklevetao tužiteljicu te da je zbog istih doživjela moralnu i profesionalnu diskvalifikaciju, te navodi da je zbog toga trpila duševne boli zbog povrede ugleda i časti, te traži od tuženika naknadu štete u iznosu od 50.000,00 kuna i naknadu troškova postupka, sve sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate.

U odgovoru na tužbu tuženik je osporio tužbeni zahtjev u cijelosti, a posebno ističe i prigovor promašene pasivne legitimacije jer u predmetnom letku niti tužiteljica niti društvo kojega je vlasnik uopće nisu spomenuti.

U tijeku postupka izvedeni su svi po strankama predloženi dokazi, i to uvidom u Ugovor o ostvarivanju koncesije za izgradnju i uporabu kableske televizije kao javne telekomunikacije (list 4-11 spisa); u rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu Tt-95/17549-2 (list 12-14 spisa); u predmetni letak (list 15 spisa); u novinski članak iz Vjesnika od 09.05.2002. godine (list 16 spisa); u rješenje o upisu udruge pod nazivom "Dragovoljna udruga građana za audio vizualne komunikacije" (list 31-33 spisa); u Ugovor o udruživanju sredstava za društveno usmjerenu stambenu izgradnju u naselju Dugave (list 37-43 spisa); u rješenje od 10.05.1995. godine (list 44 spisa); u zapisnik o bodovanju stana (list 45-46); u zapisnik od 11.07.1997. godine (list 52-55 spisa); te su saslušani tužiteljica i tuženik osobno kao stranke u svrhu dokazivanja, te je saslušan svjedok Jelena Strinarić Brancarić.

Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno i na temelje rezultata cjelokupnog postupka, u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku (dalje ZPP, NN 53/91; 91/92, 112/99 i 117/03) ovaj sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Među strankama nije sporno da je tužiteljica vlasnica i predsjednica uprave trgovačkog društva "Antena J.D." d.o.o. kao niti da je tuženik predsjednik i osoba ovlaštena za zastupanje Udruge građana Dugave koja je doista 20.04.2002. godine razaslala pisanu obavijest ili letak koja je predmet tužbe. Sporna je pasivna legitimacija, nastupanje kod tužiteljice štete u svezi sa pisanom obavijesti – letkom od 20.04.2002. godine, te osnov i visina tužbenog zahtjeva.

Na konkretnu pravnu situaciju valja primijeniti odredbu čl. 198. ZOO-a koja propisuje da tko drugome povrijedi čast, a i tko iznosi ili prenosi neistinite navode o prošlosti, o znanju, o sposobnosti druge osobe, ili o čemu drugome, a zna ili bi morao znati da su neistinite, i time mu uzrokuje materijalnu štetu, dužan je naknaditi je. Stavak 2. istog članka određuje da ne odgovara za štetu onaj tko učini neistinito saopćenje o drugome ne znajući da je ono neistinito, ako je on ili onaj kome je saopćenje učinio imao u tome ozbiljnog interesa. Sukladno stajalištu sudske prakse, osim materijalne štete u slučaju povrede časti i širenja neistinitih navoda, oštećena osoba može zahtijevati i naknadu nematerijalne štete pod pretpostavkama koje zakon za to predviđa.

Prema pravnom shvaćanju ovog suda u konkretnom slučaju nisu ispunjene navedene pretpostavke iz čl. 198. ZOO-a. Naime, u predmetnom letku, odnosno pisanoj obavijesti od 20.04.2002. godine doista se navodi kako pri izgradnji naselja Dugave izgrađen je kablanski distribucijski sustav (u daljnjem tekstu KDS) putem kojega je vlasnicima stanova omogućen prijem televizijskih programa. Kupnjom stanova,

postali smo ujedno i vlasnici KDS-a (dodatnih 1% cijene stana). Također se navodi: "Spregom korumpiranih činovnika gradskih vlasti i Vijeća za telekomunikacije, pod utjecajem pohlepe i grabeži "poduzetnika" te lakovjernošću predstavnika suvlasnika stambenih zgrada, uzurpiran je kablovski sistem čiji su suvlasnici svi vlasnici stanova u Dugavama. Manipulacijom, protupravno i protuzakonito, lažno se predstavljajući kao vlasnik sistema, uspjeli su obmanuti velik dio vlasnika te sistemu nanijeti štetu nestručnim zahvatom. Budući sa našega sistema nisu mogli pojedinačno isključiti korisnika koji im ne plaća, presjekli su nam i prespojili kablove, potom su postavili svoje, lažući da naši kablovski sistem nije dobar, kako bi nam nepotrebno naplaćivali 29 kn. Tako su uništili našu instalaciju unutar ulaza i prevarili su nas da naš sistem više ne postoji i ne radi, ili je star i dotrajavao. Poštovani susjedi, znate li da privatna tvrtka koristi NAŠ kablanski sistem? Znate li da i dalje koristi NAŠE antene i pojačala? Znate li da struju za pojačala plaćaju SVI stanari Dugava, bez obzira jesu li njihovi pretplatnici ili ne? Znate li da za rad svih pojačala u naselju, njih oko 100, izdvajamo približno 30.000 Kn godišnje? Dakle, oni se bogate koristeći NAŠU infrastrukturu, NAŠE antene, NAŠA pojačala i trošeći struju koju plaćaju SVI stanari naselja!" Međutim, u istom se doista niti jednom riječju ne spominje tužiteljica (a niti pravna osoba koje je ona vlasnica). Navode se isključivo termini "poduzetnici" i "privatna tvrtka", što bi se eventualno moglo odnositi na pravnu osobu, no nikako ne upravo na tužiteljicu kao fizičku osobu.

Osim toga iz iskaza same tužiteljice nedvojbeno proizlazi kako je nju pogodilo to što je prema njenom shvaćanju pravna osoba koje je vlasnica u predmetnom letku prozvana da je izvršila krađu, što je pak tužiteljica protumačila kao da je upravo ona krala jer se radi o malom poduzeću. Pri tom valja istaknuti kako u skladu sa važećim propisima ne postoji identitet između pravne osobe i njenih vlasnika, tj. članova uprave, već je pravna osoba uvijek različita od fizičkih osoba koje su njeni vlasnici, članovi, zaposlenici i sl. Dakle, u konkretnom se slučaju tužiteljica – koja je fizička osoba, poistovjećuje sa pravnom osobom čiji je vlasnik i predsjednik uprave, a predmetni se letak zapravo uopće ne odnosi na tužiteljicu kao fizičku osobu, već bi se eventualno mogao odnositi na pravnu osobu "Antena J.D." d.o.o. Pri tom valja istaknuti kako sukladno čl. 155. ZOO-a pravne osobe ne mogu trpiti bolove i strah, te nemaju niti pravo na naknadu neimovinske štete (Vs, Rev-71/93).

Međutim, iz iskaza tuženika proizlazi kako se prilikom tiskanja letka uopće nije mislilo niti na tužiteljicu, a niti na pravnu osobu koje je ona vlasnica.

Dakle, prema shvaćanju ovog suda tužiteljica nije dokazala da se navodi iz predmetnog letka od 20.04.2002. godine odnose upravo na nju osobno, pa čak niti na pravnu osobu koje je vlasnica ("Antena J.D." d.o.o.), kao niti da se upravo o njoj u letku govori uvredljivo, odnosno neistinito. Zbog navedenog valjalo je tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u izreci ove presude.

Tuženiku je temeljem odredbe čl. 154. st.1. ZPP-a dosuđen i parnični trošak u iznosu od 5.490,00 kuna. Trošak se sastoji od troškova zastupanja tuženika po punomoćniku, a odmjerjen je u skladu sa troškovnikom punomoćnika te važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje Tarifa Narodne novine 11/96, 91/04), uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 50.000,00 kuna. Kao potreban tuženiku je priznat trošak pristupa na ročište 23.01.2003. godine (Tbr. 9. toč. 2.

Tarife) 40 bodova, pristup na ročište 20.05.2003. godine, (Tbr. 9. toč. 4. Tarife) 20 bodova, za pristup na ročište 23.06.2003. godine (Tbr. 9. toč. 1. Tarife) 80 bodova, trošak sastava podnesaka od 22.01.2003. godine i 09.07.2003. godine (Tbr. 8. toč. 1. Tarife) po 80 bodova, te za pristup na ročište 23.11.2004. godine (Tbr. 9. toč. 2. Tarife) 50 bodova, pristupa na ročište 16.03.2006. godine (Tbr. 9. toč. 1. Tarife) 100 bodova, odnosno ukupno 450 bodova, što uz vrijednost jednog boda od 10,00 kn iznosi 4.500,00 kn, a uz 22% PDV-a od 990,00 kn ukupno iznosi 5.490,00 kn.

U Zagrebu, dana 31. ožujka, 2006. godine

Sudac:
Jasmina Crnić v.r.

Uputa o pravnom lijeku;

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Županijskom sudu u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pismeno u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave pismenog otpravka presude.

Dna:

1. Tužitelju po pun.
2. Tuženiku po pun.

Za točnost otpravka ovlaštenu djelatnik
Biserka Čuljak

